

2) Substitutions:

At Slutnings-Indstillingen bortfalder.

blev forkastet med 25 Stemmer mod 12.

Formanden: Jeg skal derefter sætte Sagen i sin Heelhed under Forhandling.

Beskyldning: Jeg skulde blot tillade mig den korte Bemærkning, at denne Sags Forhandling vistnok har stillet sig paa et ganske andet Standpunkt end forrige Gang, da Spørgsmaalet om Revisionen var for i Landstinget. Det har denne Gang vist sig, og det forekommer mig at være et meget glædeligt Tegn, at Ministeriet med Udholdenhed har søgt at værges sig mod enhver Indstilling, hvori der udtaltes en Dadel over det, som var fremkommet ved Regnskabet. Ministeriet har derved vist, hvor stor Pris det sætter paa, at der ikke saaledes udtaltes nogen Dadel fra Rigsdagens Side mod den Fremgangsmaade, der er brugt med Hensyn til Statens Penges, og dette troer jeg, er et Resultat, som er i høj Grad glædeligt. Den Forskjellighed i Meninger, der har vist sig mellem Landstinget og Ministeriet, troer jeg har ene sin Grund i Opfattelsen af de constitutionelle Rettigheder. Hvor der i sag Henseende har været Meningsforskjelligheder, er der fra Landstingets Side kun udtalt det, som man har anset nødvendigt med Hensyn til at værne om de Rettigheder, som man antog tilkom Landstinget efter Grundloven; paa samme Maade troer jeg ogsaa, Ministeriet har udtalt sig, for at værne om de Rettigheder, det har antaget at Grundloven tillagde det eller den udøvende Magt. Det forekommer mig derfor, at Resultatet maa være tilfredsstillende baade for Rigsdagen og Ministeriet, idet den Forskjellighed i Meninger, som kan have vist sig, alene dreier sig om, hvorvidt en Rettighed, fra det constitutionelle Standpunkt, tilkommer Rigsdagen eller Ministeriet.

Ordføreren: Jeg finder mig ved det, her er sagt, kun foranlediget til at bringe i Erindring, at af de ikke mange Poster, hvori der er udtalt en Dadel, som vi have søgt at

motivere og retfærdiggjøre paa bedste Maade, rammer selvfølgelig ikke en eneste det nuværende Ministerium. Jeg for mit Vedkommende er temmelig overbevist om, at, naar vi i sin Tid faae et Regnskab fremlagt fra det nuværende Ministerium, vil der kun blive meget faa Poster deri, at udsætte Noget paa. Men jeg troer med Hensyn til den Deel af Sagen, som jeg lægger megen Vægt paa, netop fordi Beslutningens retlige Betydning er saa overmaade uklar, og, som jeg troer, paa Grund af objectiv Uklarhed i Forholdet til det ministerielle Ansvar, at ialtsald Discussion og Kritik derved har sin Betydning; og paa den anden Side troer jeg, at de, som ville gjøre sig den Uleilighed at følge disse Forhandlinger, ikke ville have miskendt, at der gjennem dem gaaer en meget stærk Bestræbelse for at være overmaade tilbageholdende med nogen Kritik. Jeg skal navnlig henvise til, at selv i meget vigtige Spørgsmaal, der have været under Forhandling, vedkommende Finantsministeriet, har man kun anvendt en sammenlignende Fremgangsmaade; enkelte Punkter fandt man fuldkommen at kunne billige, om andre ytrede man Tvivl, og i Modsætning hertil var der kun ganske enkelte, hvorved man troede at maatte udtale Dadel; men forsaavidt de enkelte Indstillinger af den Art have vundet Thingets Bisald, har dette vist al den Tilbageholdenhed, som det er Pligt at vise for dem, der ville have den Prætension, at deres Ord skulle have Noget at betyde.

Da Ingen videre begjærede Ordet, oplæstes

Beslutninger afgivne i Genhold til Grundlovens § 53 af Landstinget for dets Vedkommende med Hensyn til Statsrevisorernes i Henseende til Statsregnskabet for Finantsaaret 1851—52 afgivne Beretning og deres til Rigsdagens Beslutning gjorte Indstillinger.

(s. Anh. Sp. 577, ff.)

og vedtoges ved den derpaa stedfundne Afstemning eenstemmigt med 31 St.